

[Aksel Larsen.]

mangfoldige Ting, som tidligere har tilhørt Socialdemokratiet, men som dette Parti nu med Raseri vender sig imod og spytter paa.

Saa er der Spørgsmaalet, om vore Forslag ikke dækker vort principielle forfatningsmæssige Synspunkt. Ja, jeg vil gerne vide, om Socialdemokratiets Forslag dækker Socialdemokratiets principielle forfatningsmæssige Synspunkter, om Socialdemokratiet intet som helst andet ønsker i Retning af en Forfatning. Hvis det er Tilfældet, saa maa man bøje sig, men hvis det ikke er Tilfældet, hvis Socialdemokratiet ønsker sig bare et eneste Komma mere flyttet i Grundloven, er Socialdemokratiets Forslag uoprigtigt. Og det er netop Forholdet, at det ønsker Socialdemokratiet, det har det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen selv udtrykkelig sagt her. Og nu kommer vi nok til at tale om det Problem for at se, hvor megen Lid vi kan fæste til de Udtalelser om, at Socialdemokratiet ønsker en Forfatning med Republik, med 21 Aars Valgretsalder og Fattighjælps Afskaffelse o. s. v. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har sagt her: det ønsker vi, men vi foreslaar det ikke endnu — jeg ved ikke, om det er for ikke at forskrække.

Men dertil kommer, at naturligvis er vi Tilhængere af Sovjetforfatningen, hvilket vi aldrig har lagt Skjul paa, men en Sovjetforfatning, som kun kan gennemføres paa Grundlag af Samfundets Overtagelse af og Ejendomsret til samtlige Produktionsmidler, drømmer vi ikke om at kunne gennemføre, saa længe der eksisterer kapitalistisk Privateje af Produktionsmidlerne, naturligvis ikke. Spørgsmaalet om Sovjetforfatningens Gennemførelse er et Spørgsmaal om at ophæve det kapitalistiske Samfund overhovedet, og det vil blive stillet til den Tid, naar Befolkningens overvældende Flertal — den arbejdende Befolkning — har taget Magten i sit eget Land, har erobret Herredømmet over Produktionsmidlerne og derpaa opbygger en Forfatning, som svarer til det nye økonomiske Grundlag, der er lagt. Derom kan de ærede socialdemokratiske Medlemmer læse hos Karl Marx, hvis de overhovedet tør læse Marx's Produkter — om de nogen Sinde har gjort det, ved jeg ikke. De kan læse det ganske tydeligt hos Karl Marx, f. Eks. i hans Forord til „Zur Kritik der politischen Oekonomie“ og der finde det overordentlig klart udtrykt, hvad han mener. Han siger udtrykkeligt, at den politiske Forfatning er bygget paa Samfundets økonomiske Grundlag, og at man naturligvis derfor ikke kan opbygge en poli-

tisk Forfatning, som ikke svarer nogenlunde til dette Grundlag. I det Øjeblik den politiske Forfatning er for snæver til Grundlaget, ja, saa sprænges den! Ja, derfor foreslaar vi det ikke her, og vi foreslaar det heller ikke, fordi vi kommer ikke her og stiller Forslag, som vi ved er komplet uigennemførlige i det kapitalistiske Samfund. Det vilde være latterligt, den Slags, og det gør Kommunisten ikke!

Saa siger det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at vi vil jo Mindretalsdiktatur. Ja, jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har det fra. Det er en socialdemokratisk Opfindelse, en socialdemokratisk borgerlig Agitationspaastand om os. I det hele taget vil jeg have Lov til at fastslaa, at man har fra vore Modstanderes Side saa travlt med at forsøge paa at bestemme, hvilken Politik vi skal føre, hvilket Program vi skal have, men det agter vi nu at forbeholde os selv at gøre og lader ikke vore Modstandere bestemme, hvordan vi skal slaas, hvilken Kamp vi skal føre. Før vi fik Repræsentanter i Folketinget, raabte man til os overalt, hvor man overhovedet tog en Diskussion op med os: Ja, men hvorfor taler I paa Møder rundt omkring, hvorfor søger I ikke at faa Repræsentanter i Folketinget? før I har faaet det, har I ingen Ret til at tale med! Vi fik Repræsentanter i Folketinget, og i samme Øjeblik fik Piben en anden Lyd. Saa blev der sagt: Hvad bilder I jer ind, hvorfor i al Verden holder I Taler, forelægger Forslag, vil I værsgod gaa ud paa Gaden og brække Brosten op! Nej, man maa undskylde, det passer os ikke, vi agter ikke at gøre det. Vi agter selv at bestemme den Politik, vi fører, selv at bestemme, hvilke Forslag vi forelægger, og selv at bestemme, hvorledes vi arbejder for at naa det Maal, vi har sat os, nemlig den arbejdende Befolkning, det overvældende Folkeflertals Overtagelse af Samfundsmagten, af Samfundets Produktionsmidler, hvorpaa vi vil lade den arbejdende Befolkning bestemme, hvorledes dette Samfund skal være indrettet. Der findes ingen Kommunist, der nogen Sinde har tilstræbt Mindretalsdiktatur, men det er betegnende for vore Modstanderes Fattigdom paa Argumenter, det er betegnende for, hvor lette Socialdemokraterne er i deres Kamp mod os, at de overhovedet ikke kan finde noget andet at slynge ud end denne bevidst usandfærdige Paastand fra det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Side. Det er sagt i samtlige kommunistiske Programudtalelser, det er sagt Gang paa Gang af Kommunistisk Internationales Kongresser, det er sagt Gang paa